

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D. a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyň: **a) Ch. O. S., b) S. O. S.**, obě zastoupené Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s., sídlem Kovářská 939/4, Praha 9, proti žalovanému: **Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje**, sídlem Masarykova 27, Ústí nad Labem, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 12. 2018, čj. KRPU-196434-62/ČJ-2018-040022-SV-ZZ a čj. KRPU-196428-61/ČJ-2018-040022-SV-ZZ, o kasační stížnosti žalobkyň proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22. 1. 2019, čj. 75 A 1/2019-57,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla 13. 2. 2019 doručena kasační stížnost žalobkyň (dále „stěžovatelek“) proti v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále „krajský soud“). Tímto rozsudkem krajský soud zamítl žalobu stěžovatelek proti shora označeným rozhodnutím žalovaného, kterým jim byla prodloužena doba zajištění za účelem správního vyhoštění podle § 124 odst. 3 ve spojení s § 124 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky.

[2] Nejvyšší správní soud se před samotným věcným projednáním kasační stížnosti zabýval tím, zda kasační stížnost byla podána včas, resp. zda jsou splněny podmínky řízení.

[3] Podle spisu krajského soudu byl napadený rozsudek zástupkyni stěžovatelek doručen v úterý 29. 1. 2019. Kasační stížnost proti tomuto rozsudku zástupkyně stěžovatelek odeslala Nejvyššímu správnímu soudu ze své datové schránky ve středu 13. 2. 2019, přičemž tímto dnem byla datovaná i samotná kasační stížnost. V textu kasační stížnosti stěžovatelky výslovně uvedly, že jejich zástupkyni byl rozsudek krajského soudu doručen 29. 1. 2019, tudíž Nejvyššímu správnímu soudu nevznikly žádné pochybnosti o doručení napadeného rozsudku. Stěžovatelky byly zároveň krajským soudem řádně poučeny o možnosti podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě 2

týdnů ode dne doručení rozsudku. Krajský soud je zároveň poučil o tom, že lhůta končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí).

[4] Lhůta 2 týdnů pro podání kasační stížnosti od doručení rozhodnutí krajského soudu je stanovena § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“); bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta od doručení takového usnesení. V nyní projednávané věci žádné opravné usnesení k napadenému rozsudku vydáno nebylo. Ustanovení § 106 odst. 2 *in fine* zároveň stanoví, že zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

[5] Jelikož lhůta uložená výše uvedeným usnesením představuje procesní lhůtu, platí, že je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit (§ 40 odst. 4 s. ř. s.). Zástupkyně stěžovatelek kasační stížnost odeslala prostřednictvím datové schránky, a to dne 13. 2. 2019, kdy byla zároveň doručena zdejšímu soudu.

[6] Na základě výše uvedeného dospěl zdejší soud k závěru, že kasační stížnost je opožděná. Lhůta pro její podání uplynula dnem 12. 2. 2019, avšak stěžovatelky ji prostřednictvím své zástupkyně podaly až 13. 2. 2019. Proto ji Nejvyšší správní soud odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 3. dubna 2019

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu